

ביאור בדרך אפשר

43 כמובא בזהר⁵, "כיום" מפעיל ליה, דהא בחד זימנא נפקו
44 "כיום" צריך לו (לכתוב לומר) שהרי בפעם אחת יצאו, ולמעשה יציאת
45 מצרים התרחשה בפעם אחת, כיום אחד, ולא בכמה ימים, ולמה אומר הכתוב
46 "כיום" לשון רבים?

47 אף הענין הוא⁶, כמבואר
48 בחסידות, שמיזמן יציאת מצרים
49 עד גאולה העתידה לבא
50 במהרה בימינו אמן, כל הימים
51 הרכים הללו הם "ימי צאתך
52 מארץ מצרים", כי למעשה
53 יציאת מצרים נמשכת כל הימים ולכן
54 אמר "כיום" לשון רבים.

55 ויש לומר, שענין זה שיציאת
56 מצרים נמשכת כל הימים, מיציאת
57 מצרים ועד הגאולה, נרמז גם במה
58 שכתוב ב'לקוטי תורה' שכל
59 ארבעים ושנים המסעות
60 מהיציאה ממצרים ועד החנייה בירדן
61 ירחו נקרא הכל "אשר יצאו
62 מארץ מצרים", (וימוסיף

63 אדמו"ר הזקן במאמר זה ב'לקוטי
64 תורה) והינו עד חנינת בירדן
65 ירחו, וההדגשה הזו היא פי
66 ב'לקוטי תורה' שם מבאר
67 בענין בחינת ירדן ירחו לפי
68 המשמעות הרוחנית הפנימית,
69 ש'ירחו' הוא בחינת ריח, וזוהי
70 הבחינה האלוקית העליונה
71 שתתגלה למטה בעולם לעתיד-

72 לבא, כמו שכתוב⁷ בנבואת
73 ישעיה על מלך המשיח והירחו
74 ביראת ה' הקדוש-ברוך-הוא ישפיע
75 על מלך המשיח את בחינת הריח
76 ותהיה לו יראת ה', וכתוצאה מזה
77 ולא למראה עיניו ישפוט
78 גו', אלא כדברי הגמרא על מלך
79 המשיח דמורח ודאין⁸ שמריח
80 ודן, היינו דן ושופט (לא לפי מראה
81 העיניים הגשמיות, אלא על פי הריח,

82 באופן רוחני. ומזה מוכן, שבהוספה והדגשה של אדמו"ר הזקן לגבי
83 המסעות "והינו עד חנינת בירדן ירחו" (שזוהי הבחינה
84 שתתגלה לעתיד-לבא, בחינת הריח המרומת ב'ירחו'). נכללת גם

ביאור בדרך אפשר

1 בתחילת פרשת מסעי, נאמר:
2 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גו'¹ ולאחר
3 מכן בא פירוש של המסעות והחניות של בני ישראל מהיציאה ממצרים ועד
4 החנייה על ירדן ירחו לקראת הכניסה לארץ ישראל עם סיום ארבעים שנה

5 במדבר. ומדיק רבנו הזקן
6 ב'לקוטי תורה'² ספר מאמרי
7 חסידות על פרשיות התורה בחומשים
8 ויקרא-במדבר-דברים (ושרי השירים),
9 שצריך להבין לשון הכתוב
10 "אלה מסעי", שהוא לשון
11 רבים כלומר שהכתוב מדבר על
12 מסעות רבים, וכתוב מיד בהמשך
13 הפסוק "אשר יצאו מארץ
14 מצרים", ועל כך מדייק אדמו"ר
15 הזקן ושואל מדוע הכתוב אומר
16 "מסעי" בלשון רבים והרי המסע של
17 היציאה מארץ מצרים הוא רק
18 יציאה ונסיעה ראשונה
19 שנסעו מרעמסס לסכות ואילו
20 כל שאר המסעות אינם יציאה ממצרים
21 אלא מסעות נוספים, ומאחר שהיציאה
22 ממצרים היא מסע אחד, מדוע נאמר
23 "אלה מסעי" בלשון רבים?

24 ומבאר בזה³ אדמו"ר הזקן כמענה
25 לשאלה זו, שכל ארבעים ושנים
26 המסעות המפורטים בפסוקים
27 הבאים, למרות שלמעשה אינם מסע
28 היציאה ממצרים לסכות אלא המסעות
29 שעשו בהמשך הדרך, נקרא הכל
30 "אשר יצאו מארץ מצרים",
31 והינו כל המסעות שעשו בני ישראל
32 בהמשך דרכם במדבר עד המסע
33 האחרון שבסופו הייתה חנינתם
34 בירדן ירחו, כל מסעות אלו הם
35 חלק בלתי נפרד מהיציאה ממצרים.

36 ויש להוסיף על המבואר ב'לקוטי
37 תורה, שישנו גם הדיוק מעין
38 הדיוק של אדמו"ר הזקן בכתוב "אלה
39 מסעי", בפסוק⁴ האמור בנבואת
40 הנביא מיכה אודות הגאולה העתידה לבוא
41 "כיום" אראנו נפלאות, והכתוב מדייק ואומר "כיום" לשון רבים,
42 היינו שיציאת מצרים נמשכת על פני ימים רבים, ושאלת השאלה כדאי

בס"ד. ש"פ מטות-מסעי, ב'

מנחם-אב, ה'תשב"ה*

(הנחה בלתי מוגה)

1 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ
2 מצרים גו'¹. ומדיק רבנו הזקן ב'לקוטי
3 תורה'², להבין לשון "אלה מסעי", שהוא לשון
4 רבים, וכתוב "אשר יצאו מארץ מצרים", והרי
5 מארץ מצרים הוא רק יציאה ונסיעה ראשונה
6 שנסעו מרעמסס לסכות. ומבאר בזה³, שכל
7 ארבעים ושנים המסעות נקרא הכל "אשר יצאו
8 מארץ מצרים", והינו עד חנינתם בירדן ירחו.
9 ויש להוסיף, שישנו גם הדיוק בפסוק⁴ "כיום
10 יצאתך מארץ מצרים", "כיום" לשון רבים,
11 כדאייתא בזהר⁵, "כיום" מפעיל ליה, דהא בחד

12 זימנא נפקו. אף הענין הוא⁶, שמיזמן יציאת
13 מצרים עד גאולה העתידה לבא במהרה בימינו
14 אמן, הם "ימי צאתך מארץ מצרים", ולכן אמר
15 "כיום" לשון רבים. ויש לומר, שענין זה נרמז
16 גם במה שכתוב ב'לקוטי תורה' שכל ארבעים
17 ושנים המסעות נקרא הכל "אשר יצאו מארץ
18 מצרים", (וימוסיף) והינו עד חנינתם בירדן ירחו,
19 כי ב'לקוטי תורה' שם מבאר בענין בחינת ירדן
20 ירחו, ש'ירחו' הוא בחינת ריח, וזוהי הבחינה
21 שתתגלה לעתיד-לבא, כמו שכתוב⁷ והירחו

22 ביראת ה' ולא למראה עיניו ישפוט גו', דמורח
23 ודאין⁸. ומזה מוכן, שבהוספה "והינו עד חנינתם
24 בירדן ירחו" (שזוהי הבחינה שתתגלה לעתיד-

25 לבא, כמו שכתוב⁷ בנבואת ישעיה על מלך המשיח והירחו
26 ביראת ה' הקדוש-ברוך-הוא ישפיע על מלך המשיח את בחינת הריח
27 ותהיה לו יראת ה', וכתוצאה מזה ולא למראה עיניו ישפוט
28 גו', אלא כדברי הגמרא על מלך המשיח דמורח ודאין⁸ שמריח
29 ודן, היינו דן ושופט (לא לפי מראה העיניים הגשמיות, אלא על פי הריח,
30 באופן רוחני. ומזה מוכן, שבהוספה והדגשה של אדמו"ר הזקן לגבי
31 המסעות "והינו עד חנינתם בירדן ירחו" (שזוהי הבחינה
32 שתתגלה לעתיד-לבא, בחינת הריח המרומת ב'ירחו'). נכללת גם

(* ראשי-פרקים בלבד (המו"ל). 1) ר"פ מסעי (לג, א). 2) פרשתנו (מסעי) פח, ג. 3) שם פט, ב. 4) מיכה ז, טו. 5) ח"ג קעו, א. 6) ראה רד"ה כימי צאתך תרצ"א ותש"ח (סה"מ תרצ"א ע' רעא. תש"ח ע' 159). 7) ישעיה יא, ג. 8) סנהדרין צג, ב.